

یوہنّا ائولی کاگد

یوہنّا ائولی کاگدئے پجار

ایسا مسیہا چہ وتی مُریدان دوازدہ
کس گچین کُرت و وتی هاسین کاسد
نامینت. چہ اِشان یگئے نام یوہنّا ات.
پاکین کتابئے گیشتر زانتکارئے هئال اِش
انت کہ اے کاگدئے نبشته کنوک همے یوہنّا
انت، چیا کہ وِت گوشتیت کہ من ایسا
مسیهئے جند و کارانی شاهد آن (). اے
کاگدئے هبر و نبشتهئے وُر و دُول هم گون
یوہنّا انجیلا همَرنگ انت.

نوکین اهدنامگئے گیشترین کاگد چہ
نبشته کنوکئے نام و دُرؤت و دَرهباتا بندات
بنت، بلہ اے کاگد اے پییم نہ انت. اے هبر
هم مان نہ انت کہ کاگد یہ کئیا نبشته کنگ
بوتگ، بلہ ما چہ کاگدئے هبران آ
باورمندانی هال و جاوران سرید بین؛ چہ

آيان بازينيا رُمب يله داتگآت و ردين تاليم
 دئىگا آت. اے مردم مَنگا تئيار نه آتنت كه
 انسان گَنهكار انت. اے گپش هم نَمَت كه
 ايسا، مسيه انت و هُداے چك انت و
 انساني دروشما جهانا آتكگ.

اے كاگد مارا سوچ دنت كه ما چون هُدا
 و ايسائے اسليگين جنوهرًا زانت كنين. اے
 زانت مارا چه پاكين كتابے هبران و چه
 پاكين روھئے كُمكا رسيت. كاگدے دگه گپے
 اش انت كه ايسا مسيهئے سرا ايمان
 آروكين مردم هُدايا و يكدگرا دوست
 بدارنت.

يوهنائے اولى كاگدا هُدا، ”رژن“،
 ”مهر“، ”مئے آسمانى پت“ و ”آدمانين زند
 دئيوك“ گوشگ بيت و يوهنائے انجيلا هم
 هُداے پجار همے پئىما انت. ايسا ”زندے
 گال“ گوشگ بيت كه چه ازلا هست انت.
 يوهنائے انجيلا هم همے هبر نبشته انت.
 ايسا ”هُداے چك“ هم گوشگ بيت و اے
 هبر هم كنگ بوتگ كه هرگس كه ايسائے

سرا ایمانِ کاریت، آہم ھدائے چُکَّ بیت۔
 ایسا آدے بلہ ھدائے کِرا پہ گنھکارانِ رھم
 لوٹیت، چیا کہ گنھکارانی تاوانی گون وتی
 ھونا پُر کرتگانٹ۔

اے کاگد تچکا گوشیت کہ ما سجھین
 گنھکار این و مارا نجات پکارِ انت۔ اگن ما
 وتی گناہانِ بمنین و باور بکنین کہ ایسائے
 مرگ و جاہ جنگ پہ مئے گناہانِ کربانیگے،
 گڑا ایسا مارا پھل کنت و پاک و پلگار کنت۔
 ایسا مسیھے برکتا مارا ابدمانین زند ہم
 رسیت۔

ما کہ ایسائے برکتا پاک و پلگار بوتین،
 باید انت ھدائے راہا رُست و رُدوم بکنین،
 ھدائے ھبرانی پرمانبردار بیین و وتا چہ
 گناہا دور بدارین۔ مارا اے ھکم ہم دئیگ
 بوتگ کہ یکدگرا دؤست بداریت، یکدگرا
 کُمک بکنیت و اگن پکار بوت پہ یکدومیا
 وتی ساہا ہم ندر بکنیت۔

زندمانے گال

① هما که چه آزلا هست ات، هما که ما
 اشکتگ، گۆن وتی چمان دیستگ، هما که
 ما چارتگ و دست پر کرتگ، آ زندمانئ
 گال انت. ② زند زاهر و پدّر بوت، ما
 دیستگ و په آيا گواهی دئیین. ما په شما
 هما نمیرانیین زندئ جارا جنیین که گۆن پتا
 ات و په ما پدّر بوت. ③ آ چیز که ما
 دیستگ و اشکتگ شمارا گویشین تانکه گۆن
 ما همدل و همستک بیئت. مئے همدلی و
 همستکی، گۆن پت و آییئے چکّ ایسا
 مَسِیها انت. ④ ما اشیا په شما نبیسیین
 تانکه مئے شمئے شادمانی پوره و سرجم
 بیئت.

رژناییا گام جنگ

⑤ آ کُلو و پیگام که ما چه آيا
 اشکتگ و په شما جار جنیین، اش انت: هُدا
 نور و رژن انت و آییئے ارواه و جَبینا هچّ
 تھاری نیست. ⑥ اگن بگویشین گۆن آيا

همدل و همراه اَيْن و پدا هم تهاريا گام
جنگا اَيْن، گُڙا دروگ بندين و راستيئے سرا
کار نڪنگا اَيْن. (۷) بله اگن رُڙنايا رڻوگا

اَيْن، هما پئما که آ رُڙنايا انت، گُڙا
وتا مان و تا همدل و همستک اَيْن و آييئے
چُک ايسائے هوَن مارا چه سَجھين گناه و
مئياران پاک و پلگار کنت. (۸) اگن

بگوشين بيگناه و بيَميار اَيْن، و تا رَد دئيين
و راستيا مئے دلا جاگه نيست. (۹) بله اگن
وتي گناهان بمئين، آ که وپادار و آدل انت
مئے گناهان بکشيت و مئے سَجھين
ناپهريزيان شو ديت. (۱۰) اگن بگوشين
گناهن نڪرتگ، آيا دروگ بند کنين و آييئے
هبران مئے دلا جاگه نيست.

ايسا مئے ديمپان انت

(۱) او مني دُردانگين چُگان! اے چيزان
په شما نبيسان که شما گناه مکنيت، بله
اگن گسيا گناهے کرت، ديمپانے هست که

پتے کِرا پہ مئے رَکینِگا هبرَ کنت، هما پاک
و ادلین ایسا مَسیه. (۲) آ مئے گناہانی
شودو کین کُربانِیگِ انت، تہنا مئِیگِ نہ،
سجھین جہانئے گناہانی کُربانِیگِ انت.

پرمانبردارئے ارزش

(۳) اگن ما آئیئے هکم و پرمانانی سرا
کار بکنین، گُرا سریدَ بِن کہ ما آیا زانین.
(۴) گسے کہ گوشتیت: ”من آیا زانان“ بلہ
آئیئے هکمانی سرا کار نکنت، دروگبندے و
آئیئے دلا راستی نیست. (۵) بلہ گسے کہ
آئیئے هبرانی سرا کار کنت، پہ راستی،
هْدائے مہر آئیئے دلا کامل و سرریچ بوتگ.
چہ ہمے چیزا زانین کہ ما ایسا مَسیه
أرواہ و جَبینا این. (۶) گسے کہ گوشتیت:
”من آئیئے أرواہ و جَبینا آن،“ باید انت
همایئے راہا برئوت.

(۷) او دُردانگان! اے نوکینِ هکمے

نه انت که په شما نبيسگا آن، هما کوهنښ
 هکم انت که چه بنداتا شمارا گون ات. اے
 کوهنښ هکم هما گال و هبر انت که شما
 اښکتگ. ⑧ بله پدا هم په شما نوکښ
 هکم نبيسگا آن که اشيئ راستي، چه شما
 و آيا پدَر بيت. چيا که تهاروکی گار بيت و
 راستين رُژن همے انون دَرپشگا انت. ⑨
 گسے که گوشيت: ”رُژنابيئے توکا آن،“ بله
 چه براتا نِپرت کنت، انگت تهاروکیا انت.
 ⑩ گسے که گون وتی براتا مِهَر کنت،
 رُژنابيا انت و رُژنابيئے تھا هچ چُشين
 چيزے نيست که آبيئے رد کپگ و ئگل
 ورگے سؤبَساز بيت. ⑪ بله آگس که
 چه براتا نِپرت کنت، تهاريا انت و مان
 تهاروکیا گام جنت. آنزانت کجا رئوگا انت
 چيا که تهاريا کور کرتگ.

⑫ او دُردانگين چُکان! په شما نبيسگا
 آن چيا که همابيئے نامے سرا شمے
 گناه بکشگ بوتگ انت.

۱۳) او واجهين پتان! په شما نبيسگا
آن، چيا که شما آيا زانيت، هما که
چه ازلا انت.

او ورنایان! په شما نبيسگا آن، چيا
که شما شئيتانئ سرا بالادست
بوتگيت.

۱۴) او چگان! په شما نبيسگا آن، چيا
که شما پتا زانيت.

او واجهين پتان! په شما نبيسگا آن،
چيا که شما همایيا زانيت که چه
ازلا انت.

او ورنایان! په شما نبيسگا آن، چيا
که توانا و تَمَرْد ايت و هُدائے هبر
شمئ دلا انت و شما شئيتان
پروش داتگ.

دنیايا دوست مداريت

۱۵ < دنیا و هر چیزے که آییئے تھا

هست، دۆستیش مداریت. اگن گسے دنیا یا
دۆست بداریت، پتئے مَهر آییئے دلا نیست.

۱۶ چیا که دنیائے سَجَّهین چیز، بزان

جسمئے لۆٹ و واھگ، چمئے لۆٹ و واھگ
و مالئے کبر و گُرور، چه پتا نئیاتکگ آنت،

چه دنیا یا آتکگ آنت. ۱۷ دنیا و دنیایی

واھگ، گار و زئوال بنت، بله گسے که
هُدائے واھگانی سرا کار کنت، ابدمان انت.

مَسیهئے دژمن

۱۸ او چُگان! نون گڈی دمان و ساهت

انت. هما دابا که شما اِشکتگ، ”مَسیهئے

دژمن“ پیِداک انت، همه انون هم مَسیهئے

بازین دژمنے آتکگ و چه همشیا زانین که

ساهت، گڈی ساهت انت. ۱۹ آ چه ما در

آتکنت، بله چؤناها چه ما نه اتنت، اگن چه

ما بوتیننت، گوْن ما منتنت. بله آیانی رئوگا

شَر پیِش داشت چه آیان یگے هم چه ما

۲۰) بلہ ”آ پاکیٰنا“ شمارا ”روگن پر

۲۱) مُشتگ“ و شما سَجھین چیزان زانیّت.

من پہ شما نبیسگا آن، پہ اے سؤبا نہ کہ
راستیا نزانیت، راستیا زانیّت و سرکچ
وریّت کہ چہ راستیا ہجّ دروگے ودی

۲۲) نیت. دروگبند کئے انت؟ ہما انت کہ

نمّیت ایسا، مَسیہ انت. ہما گس کہ پت

۲۳) و چکا نمّیت، مَسیہئے دژمن انت.

ہرگس کہ چکا نمّیت، پت ہم آییئیگ

نیت. ہرگس کہ چکا مّیت، پت ہم

آییئیگ بیت. ۲۴) بلیّت ہرچے کہ شما چہ

بنداتا اشکتگ شمئے دلا بمانیت. اگن اے

ہبر کہ شما چہ بنداتا اشکتگ شمئے دلا

بمانیت، گڑا پت و چکّے ارواہ و جبینا

۲۵) مانیّت. اے ہما چیز انت کہ ہماییا

مارا لبز و وادہ داتگ، بزان نمیرانیّن زند.

شما ہدائے در چتگین ایت

۲۶ من په شما اے چيز همایانی بارئوا
نېشتگانټ که شمارا گمراه کنگ لوټنت.

۲۷ بله شما چه آییئ نيمگا ”روگن پر
”مشگ“ بوتگيت و اے ”پر مشگ“ شمئ دلا
مانيت. شمارا زلورت نيست گسے شمارا
درس و سبک بدنت، چيا که چه هدائے
نيمگا، ”روگن پر مشگ“ وت شمارا سجھين
چيزان سبک دنت. اے ”روگن پر مشگ“
راست انت و دروگينے نه انت. هما پئما
هدائے ارواه و جبينا بمانيت که شمارا
تاليمي داتگ.

۲۸ نون، او منی دُردانگين چُگان! آییئ
ارواه و جبينا بمانيت تانکه آییئ زاهر
بئيگئ وهدا، مئ دل دُډ بيت و آییئ ديما
شرمندگ مبيئن. ۲۹ اگن زانيت که آ راست
و پاک انت، گُرا زانيت هرگس که راستيئ
راها رئوت چه همایيا پيدا بوتگ.

هدائے چُک

١) بچاريت كه پتا چوئين مهرے مارا

بکشتگ که < هُدائے چک زانگ بیین و
بیشک ما هُدائے چک ایّن. < دنیا مارا نزانّت
و پجّاه نئیاریت چیا که دنیا یا آ هم پجّاه

نئیاورت. ٢) او دُردانگان! انون ما هُدائے

چک ایّن، بله انگت زانگ نبوتگ که ما چے
جوڑ بیگی ایّن، همینچک زانیّن، وهده آ
زاهر بیت ما هم هماییئے ڈئولا بیّن، پرچا
که آ وهدی ما آیا هما پیما گندیّن که آ

هست. ٣) هرگسا چه آیا چشین اُمیتے

هست و تا پاک کنت، انچش که آ و ت پاک

انت. ٤) هرگس که گناه کنت، شَریتئے

هلاپا کار کنت، چیا که گناه، ناشری انت.

٥) شما زانیّت، آ پدّر بوت تان گناهان گار

و بیگواه بکنت، آیا هچّ گناه نیست. ٦) آ

گس که آییئے ارواه و جَبینا مانیت، گناه

نکنت. هرگس که گناه کنت ایسایي

ندیستگ و نزانستگی.

۷) او چُگان! بچارِیت گسے شمارا

گُمرآه مَکنت. هرگس راستیئے راها رُئوت،
راستیئن مردمے، اَنچُش که آ، پاک و راست
اِنت. ۸) آ که گناهَ کنت شئیتانئے چُکَّ اِنت

پرچا که شئیتان چه بُنگیجا گناه کنان اِنت.
هُدائے چُکَّ پمیشکا پَدَّر بوت که شئیتانئے
کاران بیروُشیت و زئوال بکنت. ۹) آ که

چه هُدایا پیدَا بوتگ گناهَ نکنت، پرچا که
هُدائے زات آییَا مان اِنت. گُڑا آ گناه کرت
نکنت، چیا که چه هُدایا پیدَا بوتگ. ۱۰)

هُدائے چُکَّ و شئیتانئے چُکَّ، همے پیما
زانگ و پَجّاه آرگ بنت، آ گس که راستیئے
راها نرُئوت، هُدائے چُکَّ نه اِنت و اَنچُش آ
گس هم که گُون وتی براتا مِهَر نکنت.

گُون یکدومیا مِهَر

۱۱) آ کُلو و پیگام که شما چه بُنگیجا

اِشکت، همش اِنت که باید اِنت یکدومیا
دُوست بدارین. ۱۲) کائِنئے ڈُولا مبین که

شئیتانئے چُکَّ اَت و وتی براتی کُشت. نون
چیا آ کُشتی؟ په اے سئوبا که آیئے جندئے
کار و کرد سِل و شئیتانی اَتنت و براتئے
کار نیک و هُدایی اَتنت.

۱۳) او براتان! چه اے هبرا هئیرت

۱۴) مکنیت که < دنیا گوَن شما نِپرت کنت.

ما زانیَن که چه مرکا گوَسَگ و په زَندمانا
رَستگِیَن، چیا که گوَن وتی براتان مِهَر
کنیَن. هرگَس که مِهَر نکنت، مرکئے ساهاگا

مانیت. ۱۵) گَسے که چه براتا بیزار بیت و

نِپرت کنت هُونیگے. شما زانیَت، هُونیگِیَن
مردمے هچبر نمیرانیَن زَندئے واهندَ نبیت.

۱۶) ما مِهَر اے پئِما پَجّاه آورت، چیا که

مَسیها وتی جان، په مئِگی ندر کُرت،
تانکه ما هم وتی جانا په براتان ندر بکنیَن.

۱۷) اگن گَسِیا دنیایی مال و مِلکتے ببیت و

براتیا مهتاج بگندیت بله په آییا بَزگی
مبیت، گُرا هُدائے مِهَر چه پئِما چُشِیَن
مردمیئے دلا جاگه کنت؟

۱۸) او دُردانگین چُگان! بیایِت مِهر

کنین، بله نه په دپ و هبر، په دل و سِتک و
گُون کار و کِرِد. (۱۹-۲۰) چه همے کارا زانین
که ما، گُون هَک و راستیا همبند و پئیوست
این و اگن مئے دل مارا مئیاربار هم بکنت،
انگت هُدائے دِیما مِهر و دلجم بیّن، چیا که
هُدا چه مئے دل و هئیلان مسترِ انت و هر
چیزا زانت.

۲۱) او دُردانگان! اگن مئے دل و جبین

مارا مئیاربار مکنت، گُرا هُدائے گُورا
آسودگ و دلدُڈ این. (۲۲) آ وهدی هرچه
چه آییَا بلوئین مارا رسیت، چیا که آییئے
هُکم و پرمانان زورین و په هماییئے
وَشَنوُدیَا کارَ کنین. (۲۳) آییئے هُکم همیش
انت که آییئے چُک ایسا مَسیهُئے نامئے سرا
<باورمند بیّن و وت مان و تا مِهر بکنین،
هما پئیما که مارا هُکمی کرتگ. (۲۴)
هرگس که هُدائے هُکمانی سرا کار کنت،

آییئے ارواہ و جَبینا مانیت و ہُدا ہم آ
مردمئے دلا جاگہ کنت. وتی روہی مارا
بَکشتگ و اے پیما زانیں کہ آمئے دلا
مانیت.

روہان بچگاسیت

۱) او دُردانگان! هر روہیئے سرا باور
مکنیت، روہان آزمائش کنیت و بچگاسیت
کہ بارین چہ ہُدائے نیمگا انت یا نہ؟ چیا
کہ بازین دروگین نیے دنیائے چارین کُندان
پُترتگ. ۲) ہُدائے روہا اے ڈولا زانیت:

هر هما روہ چہ ہُدائے نیمگا انت کہ باور
کنت و مَنیت کہ ایسا مَسیہ، انسانی رنگ و
دروشما ایر آتکگ. ۳) بلہ هر روہے کہ
ایسایا نمَیت، آ چہ ہُدائے نیمگا نہ انت و
مَسیہئے هما دژمنئے روہ انت. شما اشکتگ
کہ آروہ کُیت و همے انون ہم دنیایا انت.

۴) او دُردانگین چُگان! شما چہ ہُدایا
ایت و آیانی سرا بالادست بوتگیت، چیا کہ

آ کہ شمئے دلا انت چه آيا مستر انت که
 دنيايا انت. (۵) آ دنيايگ انت، پميشکا
 هرچه که گوشنت هم دنيايي انت و دنيايے
 گوش آيانی نيِمگا انت. (۶) ما چه هُدايا
 اين و گسے که هُدايا زانت، آيئے دلگوش
 مئے نيِمگا انت، بله آ که چه هُدايا نه انت،
 آيئے دلگوش مئے نيِمگا نه انت. راستيے
 روه و گمراهيے روها همه دُولا زانين و
 پَجَاهَ کاريِن.

هُدايي مِهر

(۷) او دُردانگان! گُون يكدوميا مِهر
 بکنيِن، چيا که مِهر چه هُدايا انت و هرگس
 که مِهر کنت، چه هُدايا پيدا بوتگ و هُدايا
 زانت. (۸) آ که مِهر نکنت هُدايي نزانتگ،
 چيا که هُدا مِهر انت. (۹) هُدائے مِهر اے
 دُولا مئے نياما پَدَر بوت که وتی يک و
 يكدانگيِن چُکي اے جهانا رثوان دات تانکه
 چه آيئے نيِمگا زندمانئے واهُند بيِن. (۱۰)

ما گۆن ھُدايا مِھر نڪرتگ، مِھر ھمَش اِنْت
كِه آيِيا كرتگ و وتي چُكي دِيَم داتگ تان
په مئے گناھاني شُودگا كُربانيگ كنگ بيت.

(۱۱) او دُردانگان! اگن ھُدايا اے ڈئولا گۆن

ما مِھر كرتگ، ما ھم بايد اِنْت يكدوميا

دُوست بداريِن. (۱۲) كَسا ھچبر ھُدا

نديستگ، بله اگن يكدگرا مِھر بكنيِن، ھُدا
مئے دلا مانيت و آييئے مِھر مئے دلا كامل و
سرريچ بوتگ.

(۱۳) آيِيا مارا چه وتي روھا بهرے داتگ.

چه ھمدا زانيِن كِه ما آييئے ارواھ و جَبينا
مانيِن و آ مئے دلا. (۱۴) ما دِيستگ و گواھي

دئيِيِن كِه پتا وتي چُك رئوان داتگ تان
جھانئے رَكِيَنؤك بيت. (۱۵) آ كِه مَنِيَت ايسا

<ھُدايے چُك اِنْت، ھُدا آييئے دلا جاگه كنت

و آ ھُدايے ارواھ و جَبينا. (۱۶) ما ھما مِھر

زانتگ و آييئے سرا باور كرتگ كِه ھُدايا
مارا داتگ. ھُدا مِھر اِنْت و ھرگس كِه وتي

زَندا پِه مِهر بگوازیٲیت، هُداے اَرواه و
 جَبینا مانیت و هُدا آییے دلا. (۱۷) مِهر مئے
 نیاما همے ڈئولا کامل و سرریچ بوتگ که
 جُست و پُرسئے روچا دلدُ ببین. چیا که ما
 اے دنیا یا هماییے ڈئولا این. (۱۸) مِهرئے
 تها تُرس نیست. سرریچین مِهر، تُرسا گار
 دنت. چیا که تُرس چه سِزائے هئِیالا کئیت
 و گسے که تُرسیت چه مِهر ا سرریچ نبوتگ.
 (۱۹) ما مِهر کنین چیا که پیسرا آیا گون ما
 مِهر کرتگ. (۲۰) گسے که گوشیت: ”منا هُدا
 دُوست اِنْت“ و چه وتی براتا نِیرت کنت،
 دروگبندے، پرچا که وتی براتا گندیت و
 دُوستی نداریت، گُرا هُدایا که نگندیت چه
 پیما دُوستی داشت کنت؟ (۲۱) ما اے هُکم
 چه همایا گپتگ که گوشیت: ”هرگس که
 گون هُدایا مِهر کنت، باید اِنْت گون وتی
 براتا هم مِهر بکنت.“

هُداے چُکئے سرا باور

۱) ھر گسا اے باورمندی بیت کہ ایسا
 ہما < مَسیہ انت، آچہ ہدایا پیدَا بوتگ.
 ھر گسا کہ پت دؤست انت، چگا ہم دؤست
 داریت. ۲) وھدے گوَن ہدایا مہرَ کنین و
 آییئے ہُکمان کارَ بندین، زانین کہ ہُدائے
 چُگان مہرَ کنین. ۳) ہُدادؤستی ہمیش
 انت کہ ہُدائے ہُکمان کارَ بندین و آییئے
 ہُکم گرانین بارے ہم نہ انت. ۴) چیا کہ
 ھرچے چہ ہدایا پیدَا بوتگ، دنیائے سرا
 بالادست و سوَبین بیت و مئے باور و ایمان
 ہمے بالادستی انت کہ دنیایا ایردست
 ۵) کنت. ابید چہ آگسا کہ باورَ کنت ایسا
 ہُدائے چُک انت، دگہ کئے دنیایا ایردست
 کرتَ کنت؟

۶) اے ہما انت کہ چہ آپ و ھونا
 آتکگ، بزان ایسا مَسیہ، تھنا چہ آپا نہ، چہ
 آپ و ھونا. اے روہ انت کہ گواہی دنت،
 چیا کہ روہ راستی انت. ۷) پرچا کہ سئے

گواه و شاهد هست: (۸) روہ، آپ و ھوئن.

اے ھر سئین ھمشئور آنت. (۹) اگن ما
انسائے گواھیا مَنین، گڑا ھدائے گواھی باز
مستر انت، چیا کہ ھدائے گواھی ھما انت
کہ وتی چکئے بارئوا داتگی. (۱۰) ھرگس

کہ ھدائے چکئے سرا باور کنت، آہیا اے
گواھی وت گون انت، بلہ آ کہ ھدائے سرا
باور نکنت، ھدایی دروگبند کرتگ، چیا کہ
ھدائے گواھی دئیگی پہ چکا باور نکرتگ.

(۱۱) آ گواھی اش انت کہ ھدایا مارا
نمیرانین زند بکشتگ و اے زند چہ ھدائے
چکئے نیمگا انت. (۱۲) ھما گس زندئے
واھند انت کہ گون ھدائے چکا گون انت و آ
کہ گون چکا گون نہ انت، زندئے واھند
نہ انت.

گڈی ھبر

(۱۳) اے چیزن پہ شما نبشتنت کہ
شمارا ھدائے چکئے نامئے سرا باور انت،

تان بزانیت کہ نمیرانیں زندئے واہند ایّت.
 (۱۴) چہ آییا مارا اے دلڈڈی رستگ، هرچے
 کہ آییئے لوٹ و واہگئے سرا بلوٹین، آ
 اشکنت. (۱۵) نون اگن زانیں هرچے چہ آییا
 بلوٹین مارا اشکنت، گڑا دلجم این کہ مئے
 لوٹ و واہگ سرجم بوتگانّت.

(۱۶) اگن گسے براتے بگندیت آنچین
 گناہے کنگا انت کہ مرکئے سئوب نبیت،
 ذوا بکنت و هدا آییا زند بکشیت. اشیا هما
 گسئے بارئوا گوشان کہ گناہی مرکئے
 سئوب نبیت. گناہے هست انت کہ مرکئے
 سئوب بیت، من نگویشان کہ گسے پہ
 چشین گناہیئے بکشگا ذوا بکنت. (۱۷) هر
 بدین کارے گناہ انت، بلہ آنچین گناہے هم
 هست کہ مرکئے سئوب نبیت.

(۱۸) ما زانیں هرگس کہ چہ هدا یا پیدا
 بوتگ، گناہ نکنت، هما کہ چہ هدا یا پیدا
 بوتگ هدا وت آییئے نگهپانیا کنت و

شئيتانئ دست په آيا نرسيت. (۱۹) ما
زانين كه هډائ چك اين و سجهين < دنيا
شئيتانئ زور و واکئ چيرا انت. (۲۰) اے
چيزا هم زانين كه هډائ چك آتگ و مارا
اے پوه و زانتی داتگ كه آ ”راستينا“
بزائين. ما هما ”راستينئ“ ارواه و جينا
اين، آيئ چك ايسا مسيهئ ارواه و
جينا. راستين هدا و نميرانين زند، هما
انت.

(۲۱) او دردانگين چگان! وتا چه بتان
دور بداريت و بپهريزيت.